

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อที่จะนำมาอธิบายถึงปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ความเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษา พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้า และแนวทางในการป้องกันการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ส่วนของข้อมูลที่เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพได้แก่ ปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษา แนวทางในการป้องกันการเสพยาบ้าของนักศึกษา และข้อมูลเชิงปริมาณได้แก่ ความเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าในแต่ละปัจจัย และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้า ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ได้จากการตอบของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด แต่เมื่อนำมาตรวจสอบแล้วพบว่าแบบสอบถามขาดความสมบูรณ์ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 9 ฉบับ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติมอีก จนกระทั่งครบตามจำนวนที่ระบุไว้ในวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งจะได้นำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้า
2. ปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้า
3. พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้า
4. แนวทางในการป้องกันการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

ส่วนที่ 1 ปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษา

จากการสัมภาษณ์ และจากการสังเกต นักศึกษากลุ่มที่มีประวัติและประสบการณ์ในการเสพยาและเกี่ยวข้องกับยาบ้าเมื่อนำมาวิเคราะห์แล้ว พบว่าปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษาสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ปัจจัยหลัก ๆ และเพื่อให้การนำเสนอข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจะต้องอ้างอิงข้อมูลคล้อยในบางกรณี แต่ทั้งนี้จะขอใช้นามสมมุติ เพื่อป้องกันมิให้นักศึกษาผู้ให้ข้อมูลที่ถูกอ้างอิงได้รับความเสียหาย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยส่วนบุคคลที่พบว่าเป็นปัจจัยนำไปสู่การเสพยาบ้าได้แก่

1.1 ระดับชั้นเรียน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาที่มีประสบการณ์ หรือมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาบ้าทั้งหมด พบว่านักศึกษาที่เสพยาบ้าเกือบทั้งหมดเป็นนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ส่วนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบอยู่เพียงรายเดียวจากการสอบถามนักศึกษาคนหนึ่งแล้วว่า “เขารู้จักยาบ้าและเสพยาบ้าครั้งแรกเมื่อเรียนอยู่ที่โรงเรียนเดิม ตอนอยู่ชั้นมัธยมศึกษา แต่เลิกเสพยาไป ระยะเวลาหนึ่ง เมื่อมาเรียนที่วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ มีกลุ่มเพื่อนเสพยา ก็เลยกลับมาเสพยาอีก”

1.2 ปัญหาการได้รับความกดดันทางด้านการเรียน เป็นปัจจัยส่วนบุคคลอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเสพยาบ้า ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์นักศึกษากลุ่มผู้เสพยาบ้า พบว่านักศึกษาจำนวนหนึ่งเริ่มเสพยาบ้าเพราะว่ามีปัญหาจากการเรียน เช่น จากการบอกเล่าของนายสมชาย เล่าว่า เขาเริ่มเสพยาบ้าครั้งแรกเพราะต้องการที่จะแก้ไขปัญหาด้านการเรียน ที่มีผลการเรียนไม่ดี จึงได้ใช้ยาบ้าเพื่อช่วยให้อ่านหนังสือได้เป็นเวลานาน ๆ และนอกจากนั้นยังพบว่า การที่อาจารย์ผู้สอนได้สั่งให้นักศึกษาเขียนแบบพร้อมกันในหลาย ๆ กระบวนวิชาที่เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาหันไปเสพยาบ้าได้ ดังที่สมบุญ กล่าวว่า “อาจารย์สั่งให้เขียนแบบมากผมเขียนไม่ทัน พอใกล้ถึงกำหนดส่งต้องเขียนตลอดทั้งคืน ยาบ้าทำให้ผมนั่งเขียนแบบได้เป็นเวลานาน ๆ โดยไม่ต้องลุกไปไหน”

1.3 ความต้องการด้านจิตใจ ความอยากรู้อยากลอง อยากพิสูจน์ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้ข้อมูลเหมือน ๆ กันว่า การที่เขาเสพยาบ้าส่วนหนึ่งเป็นความต้องการทางด้านจิตใจ ทั้งที่รู้ว่ายาบ้าเป็นสิ่งที่ไม่ดี แต่ความไม่ดีขึ้นมานั้นกลับเป็นสิ่งท้าทาย ที่เขาอยากจะทำพิสูจน์ เช่น สมใจ เล่าว่า “ผมรู้ว่ายาบ้ามันไม่ดี แต่ผมก็อยากจะทำลองว่ามันจะมีรสชาติเป็นอย่างไร มันจะมีฤทธิ์จริงอย่างที่เขาพูดกันหรือไม่ ถ้าไม่ลองก็ไม่รู้แต่พอลองเข้าครั้งแรก สองครั้งก็ติดโดยไม่รู้ตัว เพราะยาที่เขาเอามาให้ทดลองนั้นมันมีความแรงมากกว่าปกติหลายเท่า” บางคนกลายเป็นผู้เสพยาเพราะความอยากรู้อยากถามเพื่อนไปเพื่อนถามมา เพื่อนบอกให้ลองเอง ก็เลยลอง เพราะอย่างไรเสียก็คิดว่าคงจะห้ามใจตัวเองได้ กรณีเช่นนี้มีอยู่มากที่ไม่ติดและหลายคนก็ติด

1.4 อาชีพบิดามารดา ปัจจัยส่วนบุคคลด้านนี้เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเสพยาบ้า เพราะพบว่าอาชีพของบิดามารดากลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 40 อาชีพเกษตรกร ร้อยละ 50 และอีกร้อยละ 10 บิดามารดามีอาชีพค้าขายและเป็นข้าราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจ

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ที่พบว่าเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษาคือ

2.1 สิ่งแวดล้อมในครอบครัว นักศึกษากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งยอมรับว่าการที่พวกเขาเสพยาบ้า นั้นบางครั้งมีสาเหตุมาจากความน้อยใจที่ถูกบิดามารดาคำ ไม่พอใจในการปฏิบัติตนของผู้ปกครอง เช่น บิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ บิดามารดาและลูกไม่ได้อยู่ด้วยกัน เช่น ปรึกษา บอกว่า “ผมน้อยใจที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา”

2.2 สิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเพื่อน นักศึกษาที่เสพยาบ้าอยู่ในปัจจุบันเสพยาบ้าเพราะว่าได้รับอิทธิพลจากเพื่อน บางคนเสพยาเพราะว่าอยากให้เกิดความสนุกสนานร่วมกันระหว่างเพื่อน เมื่อมาอยู่ด้วยกันหรือเมื่อไปเที่ยวด้วยกัน โดยเฉพาะเพื่อนที่เสพยาบ้าอยู่หรือมีประสบการณ์ในการเสพยาบ้ามาก่อน จะมีอิทธิพลทำให้คนที่อยู่ใกล้คิดเสพยาบ้าสูงมาก เพราะพวกนี้สามารถที่จะหาขายยาได้ง่าย รู้วิธีการหลอกล่อหลบหลีก ดังที่ เกรียงไกร เล่าว่า ในห้องพักที่เขาอยู่นั้นใคร ๆ เขาก็เสพยา และเห็นเขาสนุกสนานเฮฮา ถ้าเราอยากเข้ากลุ่มกับเขาก็จำเป็นต้องเสพยา เพราะถ้าไม่เสพยาเขาก็ไม่ให้เราเข้ากลุ่มด้วย

2.3 อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการเสพยาและซื้อขายยาบ้า ผู้ให้ข้อมูลทั้งที่อยู่กับบิดามารดาที่บ้านและที่มาเช่าหอพักอยู่ ต่างก็ให้ข้อมูลตรงกันว่า ที่เขาเสพยาบ้าเพราะว่าบริเวณที่เขาอาศัยอยู่นั้นเต็มไปด้วยผู้เสพยา และแหล่งจำหน่ายแม้ว่าบางหมู่บ้านจะไม่มีแหล่งซื้อขาย เพราะว่าเป็นชุมชนปลอดภัยเสพติดก็จริง แต่ในชุมชนใกล้เคียง ๆ หรือหมู่บ้านใกล้เคียง ซึ่งห่างกันไม่เกิน 1 กิโลเมตรมีการซื้อขายกันอยู่

3. ปัจจัยนำด้าน การรับรู้ ความรู้ ความเชื่อ และทัศนคติ เกี่ยวกับยาบ้า ที่นำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษาได้แก่

3.1 เชื่อว่าเสพยาแล้วไม่คิด ปัจจัยนี้ที่เกี่ยวกับความเชื่อ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเสพยาบ้า ทั้งนี้เนื่องจากว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เสพยาบ้ายังมีการรับรู้และมีความเชื่อที่ไม่ถูกต้องอยู่หลายอย่าง เช่น เชื่อว่ายาบ้ามันไม่ทำให้ติดง่าย ๆ เสพก็ได้ไม่เสพก็ได้ มีก็เสพไม่มีก็ไม่เสพ ดังที่ สุวิทย์ บอกว่า “วิทยาลัยจับได้ว่าผมเสพยาบ้าก็จริงแต่ที่จริงแล้วผมเสพไม่กี่ครั้ง ถ้าเพื่อนชวนก็เสพเพื่อนไม่ชวนก็ไม่เสพ ผมไม่ได้มีความต้องการที่จะเสพแต่อย่างใด”

3.2 ทำให้เกิดความสนุกสนาน นักศึกษาผู้เสพยาบ้ายังมีทัศนคติต่อยาบ้าว่า เมื่อเสพยาบ้าแล้วทำให้เกิดความสนุกสนานในกลุ่มเพื่อนฝูง ดังที่ประพันธ์ เล่าว่า เมื่อใดที่เขาเสพยาบ้าเขาจะเปลี่ยนพฤติกรรม จากที่ไม่ชอบพูดคุย ก็สามารถพูดคุยได้สนุกสนาน เกี่ยวกับเพื่อนได้ทั้งคืน

โดยไม่มีความรู้สึกเห็นด้วย และบางคนยังเล่าว่าเมื่อไรที่ดื่มเหล้ากับเพื่อนและเสพยาบ้าด้วยจะทำให้ดื่มเหล้ากับเพื่อนได้นานและ ไม่มีความรู้สึกเมา

3.3 ทำให้ทำงานได้นาน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้น้ำยาเพื่อการทำงาน เช่น พวกที่ต้องช่วยบิดามารดา ทำงานสวน พวกที่เร่งทำงานเขียนแบบส่งอาจารย์ให้ทันตามกำหนด พวกที่ชอบซ่อมรถจะบอกว่าพวกเขาใช้น้ำยาเพราะว่า เมื่อเสพยาบ้าแล้วทำให้ทำงานได้มาก ได้นานโดยไม่ต้องหยุดพักเลยก็ได้

3.4 ทำให้ร่วมเพศได้นาน ปัจจัยที่เป็นสาเหตุนำไปสู่การเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ที่เป็นเพศชายอีกสาเหตุหนึ่งก็คือ นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในเรื่องเพศบกพร่อง มักจะได้รับคำแนะนำให้แก้ไขปัญห การหลั่งเร็วด้วยการเสพยาบ้า ก่อนร่วมเพศจะทำให้เขาร่วมเพศหรือมีกิจกรรมทางเพศได้นานขึ้น

4. ปัจจัยอื่น ที่เป็นปัจจัยนำไปสู่การเสพยาบ้าได้แก่

4.1 ความสะดวกสบายในการซื้อหา นักศึกษาที่เสพยาบ้าซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ กล่าวตรงกันว่า ยาบัญนั้นสามารถหาซื้อได้ง่าย โดยเฉพาะพวกที่มีประสบการณ์จะหาเสพได้ทุกเวลาที่เขามีความต้องการ ไม่ว่าจะอยู่ที่บ้านหรือหอพัก และแม้แต่ขณะที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยก็สามารถหาซื้อได้ในเวลาไม่เกิน 30 นาที

4.2 ง่ายต่อการเสพ ผู้เสพยาบ้าให้ข้อมูลว่ายาบ้าเสพง่าย ไม่ต้องเสียเวลาในการเตรียมอุปกรณ์หรือสถานที่ให้ยุ่งยาก เหมือนกับกัญชา คิดจะเสพเมื่อไรถ้ามีขายอยู่ในมือก็เสพได้ทันที เพราะสามารถเสพได้ตั้งแต่ กินเปล่า ๆ กินกับเครื่องดื่ม หรือถ้าจะให้มีรสชาติหนอยกับคิให้ละเอียดแล้วใช้ไฟเผา หรือลน แล้วสูดเอาแต่ควันก็ได้ แต่วิธีนี้ผู้ให้ข้อมูลบอกว่ายุ่งยากเสียเวลาจะใช้ก็ต่อเมื่อต้องการบรรเทาอาการเพราะต้องกลับไปเสพที่หอพักเพื่อน

4.3 ไม่ปรากฏอาการให้เห็น ปัจจัยอื่นอีกประการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเลือกเสพยาบ้าก็เพราะเขาเชื่อว่ายาบัญนั้นเมื่อเสพแล้วจะไม่ปรากฏอาการให้คนอื่นรู้ โดยเฉพาะผู้ที่เสพใหม่หรือเสพเป็นครั้งแรก ยังไม่มีโอกาสที่จะทำให้ผู้อื่นรู้ได้เลย เพราะยาบัญไม่มีกลิ่นเหมือนผู้เสพกัญชาหรือแสดงออกทางสีหน้าเหมือนผู้ดื่มเหล้า เป็นต้น

4.4 โทษเบา นักศึกษาที่เสพยาบ้าส่วนมากให้ข้อมูลเหมือนกันว่า บทลงโทษนักศึกษาที่เสพยาบ้าเมื่อถูกจับได้นั้นไม่น่ากลัวเลย เพราะอย่างมากที่สุดก็ให้ลาพักไปรักษา เมื่อรักษาแล้วหายหรือไม่หายก็กลับมาเรียนใหม่ได้อีก และยังไม่เคยมีที่นักศึกษาถูกทางวิทยาลัยดำเนินการทางกฎหมายบ้านเมืองกับผู้เสพยาบ้า

4.5 ราคาไม่แพง ราคาเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนทำให้นักศึกษาเล็งต่อการเสพยาบ้า เพราะนักศึกษาผู้ให้ข้อมูลเล่าว่า แม้ว่ายาบ้าในท้องตลาดดูเหมือนว่าจะแพงแต่พวกเขาก็สามารถที่จะหาเสพติดได้ โดยอาศัยเทคนิคหลายอย่าง เช่น บางคนก็ใช้วิธีแบ่งกับเพื่อนคนละครึ่งเม็ดเฉลี่ยก็ประมาณคนละ 40 บาท ซึ่งเมื่อเทียบกับเงินที่ผู้ปกครองให้มาเรียนประจำวันแล้วยังเหลือพอที่จะซื้อข้าวกิน และซื้อยาเสพติดได้อีกครึ่งเม็ด หรือบางคนก็ขอมกินเปอร์เซ็นต์จากการจำหน่ายให้เพื่อน ดังที่สมบุญณ์ กล่าวว่า “ผมไม่ได้ใช้เงินพ่อแม่ซื้อยาบ้า ผมหาเงินซื้อเอง” โดยที่เขาเล่าต่อว่าเคยรับขานาจำหน่ายสูงสุดถึง 10 เม็ด ถ้าจำหน่ายได้เม็ดละ 80 บาทขึ้นไปก็มีกำไร

5. ปัจจัยสนับสนุน ที่เป็นปัจจัยนำไปสู่การเสพยาบ้า ประกอบด้วย

5.1 เพื่อนสนับสนุน ปัจจัยสนับสนุนที่ถือว่าเป็นสาเหตุแรกของปัจจัยด้านนี้ก็คือเพื่อน เพื่อนจะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการนำไปสู่การเสพยาบ้าสูงมาก ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เสพยาบ้ายังเรียนอยู่ในระดับ ปวช. ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งให้ความหมายและความสำคัญกับเพื่อนมาก ฉะนั้นเมื่อเข้ากลุ่มเพื่อนที่เสพยา หรือเสี่ยงต่อการเสพยา จึงมักจะยุยงส่งเสริมให้เพื่อนๆ ลองเสพยา มากกว่าที่จะห้ามหรือว่ากล่าวตักเตือนกัน

5.2 คนใกล้ชิดให้ใช้ มีนักศึกษาผู้เสพยาบบางคนเล่าว่าเขาเริ่มรู้จักยาบ้าเพราะว่าเล่นกีฬา ตอนแข่งกีฬานักเรียนโค้ชเอามาให้กิน หลังจากนั้นก็เห็นว่ายาบ้าหรือเมื่อก่อนเรียกยาบ้า นั้นไม่ใช่เรื่องความผิดร้ายแรงแต่อย่างใด ถ้าหากรู้จักการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์และนักศึกษาผู้ให้ข้อมูลท่านนี้ ก็ยอมรับว่า จะใช้ยาบ้าเมื่อต้องการทำงานให้เป็นเรื่องเป็นราวเท่านั้น

5.3 เป็นรายได้พิเศษ ดังที่ได้เสนอไปข้างแล้วว่านักศึกษาที่เสพยาบบางคน ใช้ยาบ้าเป็นเครื่องมือในการหารายได้ ทั้งนี้เพราะยาบ้าขายง่ายได้ราคาดี ยิ่งถ้ามีลูกค้าประจำที่เป็นนักศึกษาด้วยกัน อยู่แล้วก็ยังไม่เสี่ยงต่อการถูกจับด้วย ดังนั้นการขายยาบ้าแบบมือสมัครเล่นจึงเป็นเรื่องที่ทำง่าย

จากข้อมูลที่น่าสนใจไปแล้วนั้นจะเห็นได้ว่า การที่นักศึกษาวិชาลัยเทคนิคเชิงใหม่ ที่เสพยาบ้าอยู่ในขณะนี้ พวกเขาเสพยาโดยมีสาเหตุและปัจจัยหลายอย่างที่แตกต่างไปจากสาเหตุของผู้เสพยาเสพติดในหลาย ๆ กลุ่มที่มีการศึกษาค้นพบกันมา เป็นต้นว่าปัจจัยส่วนบุคคล พบว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับ ปวช. เป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเสพยาบ้าสูงกว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับ ปวส.

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ ชั้น ภาควิชาการเรียน ที่อยู่อาศัย สถานภาพของบิดามารดา

ข้อมูล	รายละเอียด	จำนวน	ค่าร้อยละ	รวม
เพศ	ชาย	361	95	100
	หญิง	19	5	
ระดับชั้น	ปวช.	190	50	100
	ปวส.	190	50	
ภาควิชาการเรียน	เช้า	213	56.1	100
	บ่าย	167	43.9	
ที่พักอาศัย	อยู่กับบิดามารดา	60	68.4	100
	ญาติ	30	7.9	
	หอพัก	81	21.3	
	อื่นๆ	9	2.4	
สถานภาพของบิดามารดา	อยู่ด้วยกัน	298	78.4	100
	ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียชีวิต	31	8.2	
	หย่าร้าง	33	8.7	
	แยกกันอยู่	18	4.7	
อาชีพบิดามารดา	ข้าราชการ	54	14.2	100
	พนักงานบริษัท	10	2.6	
	ค้าขาย	79	20.8	
	รับจ้าง	128	33.7	
	เกษตรกร	106	27.9	
	อื่นๆ	3	0.8	

จากตาราง 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายมากที่สุด ร้อยละ 95 พักอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 68.4 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 78.4 บิดามารดามีอาชีพรับจ้าง และเกษตรกรมากที่สุดคือร้อยละ 33.7 และ 27.9 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ดังตาราง 2-3

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้า
ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
บุคคลใกล้ชิดท่าน เช่น บิดา เพื่อน สวบนุหรี	2.23	.76	ปานกลาง
บุคคลใกล้ชิดท่าน เช่น บิดามารดา เพื่อน คัมหมะ เปียร์	2.43	.67	ปานกลาง
ครู อาจารย์ มักคัมหมะ สวบนุหรีให้ท่านเห็นเสมอ	2.11	.70	ปานกลาง
ครู อาจารย์ สนใจเรื่องการเรียนมากกว่าพฤติกรรม ของนักศึกษา	2.11	.68	ปานกลาง
บิดามารดาให้ความเป็นอิสระกับท่านมากในทุกเรื่อง	2.17	.71	ปานกลาง
บิดามารดา เข้มงวดกับท่านมากจนเกินไป	1.66	.65	ปานกลาง
เพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลกับท่านมาก ถ้าเพื่อนยาก ได้อะไร ท่านจะตอบสนองให้ทันที	1.70	.63	ปานกลาง
สภาพการเรียนการสอนทำให้ท่านเครียดและวิตก กังวล	2.06	.66	ปานกลาง
ครอบครัวของท่านทำให้ท่านไม่สบายใจเสมอ	1.67	.67	ปานกลาง
เพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนที่ท่านสนิทชอบ เสพยาบ้า	1.63	.74	ปานกลาง
บริเวณที่พักของท่าน หรือที่ใกล้เคียงมีผู้เสพยาบ้า	1.55	.73	ปานกลาง
รวม	1.95	.30	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค
เชียงใหม่ทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 3 จำนวน คำร้อยละ ปัจจัยเสี่ยงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

ปัจจัยเสี่ยงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	เสี่ยงน้อย		เสี่ยงปานกลาง		เสี่ยงมาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลใกล้ชิดที่ท่านสูบบุหรี่	76	20	140	36.8	164	43.2
บุคคลใกล้ชิดท่านดื่มเหล้า เบียร์	38	10	137	36.1	205	53.9
ครู อาจารย์มักสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าให้ท่านเห็น	75	19.7	190	50	115	30.3
ครู อาจารย์ สนใจเรื่องการเรียนมากกว่าพฤติกรรมนักศึกษา	71	18.7	198	52.1	111	29.2
บิดามารดาให้อิสระกับท่านมากเกินไป	68	17.9	180	47.7	132	34.7
บิดามารดาเข้มงวดกับท่านมากเกินไป	169	44.5	173	45.5	38	10
เพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลกับท่านมาก	138	36.3	205	53.9	37	9.7
การเรียนการสอนทำให้ท่านเครียด	71	18.7	214	56.3	95	25
ครอบครัวของท่านทำให้ไม่สบายใจ	169	44.5	167	43.9	44	11.6
เพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนท่านเสพยาบ้า	200	52.6	120	31.6	60	15.8
บริเวณที่พักท่านหรือที่ใกล้เคียงมีผู้เสพยาบ้า	225	59.2	100	26.3	55	14.5

จากตาราง 3 พบว่าปัจจัยเสี่ยงด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมต่อการเสพยาบ้ามากที่สุด ได้แก่ บุคคลใกล้ชิดดื่มเหล้า สูบบุหรี่ บิดามารดาให้อิสระมากเกินไป ครูอาจารย์ปฏิบัติตัวในเรื่องการสูบบุหรี่ดื่มเหล้าให้นักศึกษาเห็น และครู อาจารย์ให้ความสนใจพฤติกรรมนักศึกษาน้อย โดยมีค่าร้อยละ 53.9, 43.2, 34.7, 30.3, 30.3 และ 29.2 ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าด้านปัจจัยนำ
ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

ปัจจัยนำ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
ยาบ้ามีอันตรายและโทษน้อยกว่ายาเสพติดชนิดอื่น	1.45	.72	น้อย
ยาบ้าช่วยลดอาการปวดเมื่อยหรือแก้ปวดได้	1.25	.57	น้อย
ยาบ้าช่วยให้จิตใจสบายและหายเครียดได้	1.32	.64	น้อย
ยาบ้าช่วยให้งานที่อาจารย์สั่งเสร็จตามกำหนด	1.50	.75	ปานกลาง
การเสพยาบ้าทำให้คนมีความพยายามสูงขึ้น	1.38	.68	น้อย
ยาบ้าช่วยให้จิตใจสงบ และมีสมาธิในการเรียน	1.22	.56	น้อย
ยาบ้าช่วยให้ไม่เกิดอาการง่วงเหงาในเวลาเรียน	1.45	.72	น้อย
ยาบ้าช่วยสร้างบรรยากาศ ทำให้เกิดความ สนุกสนานในกลุ่มเพื่อนฝูง	1.48	.76	น้อย
การเสพยาบ้าทำให้เพื่อนยอมรับได้	1.33	.63	น้อย
การเสพยาบ้าเป็นครั้งคราว ไม่ทำให้ติด	1.43	.86	น้อย
ยาบ้าและบุหรี่มีฤทธิ์ไม่แตกต่างกันมาก เสพก็ได้ ไม่เสพหรือเลิกเสพเมื่อไรก็ได้	1.43	.71	น้อย
การเสพยาบ้าเป็นครั้งคราว ไม่มีผลเสียต่อสุขภาพ	1.31	.62	น้อย
รวม	1.38	.18	น้อย

จากตาราง 4 พบว่าปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้า ด้านปัจจัยนำของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค
เชียงใหม่ ที่อยู่ในระดับปานกลางคือเชื่อว่ายาบ้าช่วยให้งานที่อาจารย์สั่งเสร็จตามกำหนด นอกนั้น
มีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 5 จำนวนและค่าร้อยละปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยนำเข้าที่เสี่ยงต่อการเสพยาบ้า

ปัจจัยนำเข้า	เสี่ยงน้อย		เสี่ยงปานกลาง		เสี่ยงมาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาบบ้ามีอันตรายน้อยกว่ายาเสพติดอื่น	261	68.7	67	17.6	52	13.7
ชาบบ้าช่วยลดอาการปวดมือหรือแก้ปวดได้	312	8.1	42	11.1	26	6.8
ชาบบ้าช่วยให้จิตใจสบายและหายเครียดได้	293	77.1	50	13.2	36	9.5
ชาบบ้าช่วยทำให้งานที่อาจารย์สั่งเสร็จตามกำหนด	274	65	75	19.7	58	15.3
การเสพยาบ้าทำให้คนมีความพยายามสูงขึ้น	281	73.9	55	14.5	44	11.6
ชาบบ้าช่วยให้จิตใจสงบและมีสมาธิในการเรียน	321	84.5	33	8.7	26	6.8
ชาบบ้าช่วยไม่ให้เกิดอาการง่วงเหงาในเวลาเรียน	261	68.7	66	17.4	52	13.7
ชาบบ้าช่วยสร้างบรรยากาศ ทำให้เกิดความสนุกสนานในกลุ่มเพื่อนฝูง	258	67.9	61	16.1	61	16.0
การเสพยาบ้าช่วยทำให้เพื่อนยอมรับได้	288	75.8	59	15.5	33	8.7
การเสพยาบ้าเป็นครั้งคราวไม่ทำให้ติด	256	67.4	81	21.3	42	11.1
ชาบบ้าและบุหรี่มีฤทธิ์ไม่แตกต่างกันเสพก็ได้ไม่เสพหรือเลิกเสพเมื่อไรก็ได้	264	69.5	67	17.6	49	12.9
การเสพยาบ้าเป็นครั้งคราวไม่มีผลเสียต่อสุขภาพ	295	77.6	53	13.9	32	8.4
N=380						

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยนำเข้าที่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักเรียนมาก ได้แก่ มีความเชื่อว่าชาบบ้าช่วยทำให้เกิดความสนุกสนานในกลุ่มเพื่อน ชาบบ้าช่วยให้ทำงานเสร็จทันตามที่อาจารย์สั่ง ชาบบ้ามีโทษน้อยกว่ายาเสพติดชนิดอื่น และชาบบ้าช่วยทำให้ไม่ง่วงเหงาในห้องเรียน โดยมีค่าร้อยละ 16.0, 15.3, 13.7 และร้อยละ 13.7 ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยสนับสนุน

ปัจจัยสนับสนุน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความเสี่ยง
เพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนให้การยอมรับผู้เสพยาบ้า	1.37	.63	น้อย
เพื่อนเห็นว่าการเสพยาบ้าเป็นเรื่องของคนจริง	1.31	.59	น้อย
เพื่อนมักชวนให้ท่านลองเสพลีงเสพติดเสมอ	1.41	.63	น้อย
เพื่อนๆมักสนับสนุนมากกว่าห้ามเมื่อเห็นเพื่อนเสพลีงเสพติด	1.70	.76	ปานกลาง
เพื่อนมักจะเกรงใจและเกรงกลัวผู้เสพยาบ้า	1.50	.71	ปานกลาง
บิดามารดาของท่านให้ความสนใจเรื่องการเรียน	1.40	.65	น้อย
มากกว่าว่าท่านจะเป็นอยู่อย่างไร			น้อย
ญาติหรือผู้ใกล้ชิดจะให้การยอมรับถ้าท่านใช้ยาบ้าเพื่อการทำงาน	1.18	.49	น้อย
ครู อาจารย์จะไม่ว่ากล่าวตักเตือนแม้รู้ว่านักศึกษาเสพลีงเสพติด	1.25	.59	น้อย
บทลงโทษนักศึกษาที่เสพยาบ้าเบาเกินไป	1.67	.83	ปานกลาง
บิดามารดาท่านเห็นว่าการดื่มเหล้าสุบหรือเป็นเรื่องปกติของคนรุ่นใหม่	1.71	.74	ปานกลาง
นโยบายของวิทยาลัยไม่กวดขันยาบ้าอย่างจริงจัง	1.78	.83	ปานกลาง
รวม	1.37	.41	น้อย

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยเสี่ยงที่เป็นปัจจัยสนับสนุนให้นักศึกษาเสพยาบ้า อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เพื่อนๆ สนับสนุนให้เสพลีงเสพติดมากกว่าห้ามเพื่อน เกรงใจและเกรงกลัวผู้เสพยาบ้า บทลงโทษเกี่ยวกับยาบ้าเบา วิทยาลัยไม่กวดขันอย่างจริงจัง และบิดามารดาเห็นว่าการสุบหรือดื่มเหล้าของลูกเป็นเรื่องปกติ โดยมีค่าเฉลี่ย 1.7, 1.5, 1.67, 1.71, 1.78 ตามลำดับ นอกนั้นมีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 7 จำนวนและค่าร้อยละปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าด้านปัจจัยสนับสนุน

ปัจจัยสนับสนุน	เสี่ยงน้อย		เสี่ยงปานกลาง		เสี่ยงมาก	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
เพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนให้การยอมรับผู้เสพยาบ้า	270	71.1	80	21.1	30	7.9
เพื่อนเห็นว่าการเสพยาบ้าเป็นเรื่องของคนจริง	298	76.2	65	17.1	26	6.8
เพื่อนมักชวนให้ท่านเสพลิงเสพคิตเสมอ	254	66.8	94	24.7	32	9.5
เพื่อนมักจะสนับสนุนมากกว่าห้ามเมื่อเห็นเพื่อนเสพลิงเสพคิต	184	48.4	127	33.4	69	18.2
เพื่อนมักจะเกรงใจและเกรงกลัวผู้เสพยาบ้า	234	61.1	97	25.5	49	12.9
บิดามารดาท่านมักจะให้ความสนใจเรื่อง	266	70	79	20.8	35	9.2
การเรียนมากกว่าว่าท่านจะอยู่อย่างไร						
ญาติหรือผู้ใกล้ชิดจะให้การยอมรับถ้าท่านใช้	327	86.1	35	9.2	17	4.5
ยาบ้าเพื่อการทำงาน						
ครู อาจารย์จะไม่ว่ากล่าวตักเตือนแม้รู้ว่า	312	8.1	39	10.3	29	7.6
นักศึกษาเสพลิงเสพคิต						
บทลงโทษนักศึกษาที่เสพยาบ้าเบาเกินไป	215	56.6	77	20.3	88	23.2
บิดามารดาเห็นว่าการดื่มเหล้าสูบบุหรี่เป็นเรื่องปกติ	175	46.1	141	37.1	64	16.8
นโยบายวิทยาลัยไม่กวดขันยาบ้าอย่างจริงจัง	182	47.9	101	26.6	97	25.5
N= 380						

จากตาราง 7 พบว่าปัจจัยสนับสนุนที่เสี่ยงมาก ได้แก่ นโยบายวิทยาลัยไม่จริงจัง บทลงโทษนักศึกษาเบาเกินไป และเพื่อนมักจะสนับสนุนเมื่อเห็นเพื่อนเสพลิงเสพคิต โดยมีค่าร้อยละ 25.5, 23.2 และ 18.2 ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
ยาบ้าสามารถหาซื้อได้ง่ายกว่ายาเสพติดชนิดอื่น ๆ	2.21	.84	ปานกลาง
ยาบ้ามีราคาไม่แพงจนเกินไปถ้าเทียบกับคุณค่า	2.00	.87	ปานกลาง
ยาบ้าเสพได้ง่ายไม่ยุ่งยากเหมือนยาชนิดอื่น	1.98	.87	ปานกลาง
ยาบ้าเก็บรักษาง่ายเพราะลักษณะก็เหมือนกับยาทั่วไป	2.08	.87	ปานกลาง
ยาบ้าเมื่อเสพแล้วไม่ปรากฏอาการให้คนอื่นรู้	1.92	.83	ปานกลาง
ยาบ้ามีขายทั่วไปทั้งในชุมชนและเขตที่พัก	1.84	.84	ปานกลาง
ขณะอยู่ในวิทยาลัยก็สามารถซื้อขายยาบ้าได้	1.82	.82	ปานกลาง
การซื้อขายยาบ้าจำนวนเล็กน้อยไม่ค่อยเสี่ยงต่อการถูกจับ	1.72	.83	ปานกลาง
โทษของการเสพยาบ้าไม่หนักเหมือนกับการซื้อขาย	2.01	.86	ปานกลาง
สามารถซื้อขายยาบ้าได้ทันทีเมื่อท่านต้องการ	1.67	.78	ปานกลาง
ท่านมีเวลาว่างติดต่อกันนานก่อนจะถึงเวลาเรียน	1.54	.69	ปานกลาง
กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดให้กับนักเรียนนอกวิทยาลัยทำให้มี	1.52	.74	ปานกลาง
โอกาสในการเสพล้างเสพติด			
รวม	1.86	.21	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่าปัจจัยเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ด้านปัจจัยเอื้อ มีความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

ตาราง 9 จำนวนและค่าร้อยละปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยเอื้อต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

ปัจจัยเอื้อ	เสี่ยงน้อย		เสี่ยงปานกลาง		เสี่ยงมาก	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
ยาบ้าสามารถหาซื้อได้ง่ายกว่ายาเสพติดอื่น ๆ	103	27.1	94	24.7	183	48.2
ยาบ้ามีราคาไม่แพงเกินไปเมื่อเทียบกับคุณค่า	144	37.9	92	24.2	144	37.9
ยาบ้าเสพยาไม่ยุ่งยากเหมือนยาชนิดอื่น	147	38.7	93	24.5	140	36.8
ยาบ้าเก็บรักษาง่ายเพราะลักษณะก็เหมือน ยาทั่วไป	129	33.9	92	24.	159	41.8
ยาบ้าเมื่อเสพแล้วไม่ปรากฏอาการให้คนอื่นรู้	148	38.9	115	30.3	117	30.8
ยาบ้ามีขายทั่วไปทั้งในชุมชนและเขตที่พัก	169	44.5	101	26.6	110	28.9
ขณะอยู่ในวิทยาลัยก็สามารถซื้อหายาบ้าได้	169	44.5	112	29.5	99	26.1
การซื้อขายยาบ้าจำนวนเล็กน้อยไม่ค่อยเสี่ยง ต่อการถูกจับ	198	52.1	91	23.9	91	23.9
โทษของการเสพยาบ้าไม่หนักเหมือนกับ การซื้อขาย	137	36.1	101	26.6	142	37.4
สามารถซื้อ หายาบ้าได้ทันทีเมื่อท่านต้องการ	197	51.8	110	28.9	73	19.2
ท่านมีเวลาว่างติดต่อกันนานก่อนจะถึง เวลาเรียน	219	57.6	118	31.1	43	11.3
กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดให้กับนักเรียนภายนอก วิทยาลัยทำให้มีโอกาสดูเสพยาเสพติด	238	62.6	87	22.9	55	14.5
N=380						

จากตาราง 9 แสดงว่าปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยเอื้อต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษา ที่เสี่ยงมาก
ได้แก่นักศึกษาเห็นว่า ยาบ้าหาซื้อได้ง่าย ยาบ้าเก็บรักษาง่าย ยาบ้ามีราคาไม่แพงเกินไป และโทษ
ของการเสพยาบ้าไม่หนัก โดยมีค่าร้อยละ 48.2, 41.8, 37.9 และ 37.4 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ดังตาราง 10
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้า ของนักศึกษา
 วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

พฤติกรรมเสี่ยง	$\bar{X}$	S.D	ความเสี่ยง
เมื่อมีเวลาว่างจากการเรียน ชอบเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ	1.44	.50	ปานกลาง
ท่านมักจะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนเสมอ	1.41	.49	ปานกลาง
ท่านสูบบุหรี่บ้างเป็นครั้งคราวแต่ไม่ถึงกับติด	1.34	.47	น้อย
ท่านจะสูบบุหรี่เฉพาะเวลาดื่มเหล้าเท่านั้น	1.31	.46	น้อย
หลังเลิกเรียนหรือว่างจากการเรียนท่านชอบจับกลุ่มไปเที่ยวกับเพื่อนเป็นประจำ	1.32	.47	น้อย
ท่านมักจะมาเรียนสายหรือเข้าห้องเรียนสายเสมอ	1.12	.32	น้อย
ท่านมักจะหนีเรียนในบางวิชาที่ท่านไม่ชอบ	1.23	.43	น้อย
ท่านเป็นคนที่ชอบสะสมงานที่อาจารย์มอบหมายไว้ เมื่อใกล้กำหนดส่งจึงทำพร้อมกันครั้งเดียว	1.31	.46	น้อย
ท่านมักจะทำงานที่อาจารย์สั่งหรืองานที่ได้รับมอบหมายแบบหามรุ่งหามค่ำ	1.25	.44	น้อย
ท่านชอบเที่ยวพักผ่อนตามสถานเริงรมย์ เช่น โต๊ะสนุก ผับ บาร์ ภัตตาคาร ร้านอาหาร	1.31	.46	น้อย
เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับตัวท่าน ท่านมักจะแก้ไขปัญหาคด้วยตัวเองก่อนที่จะปรึกษากับผู้อื่น	1.66	.48	ปานกลาง
ท่านเป็นคนที่ไม่ค่อยมั่นใจในตัวเอง ต้องพึ่งพาผู้อื่นเสมอ	1.22	.42	น้อย
เมื่อมีความผิดพลาดขึ้นท่านมักจะโทษคนอื่นก่อนโทษตัวเอง	1.15	.36	น้อย
ท่านเชื่อมั่นในตัวเองมากจนใครทำอะไรก็ไม่ถูกใจไปหมด	1.21	.40	น้อย
การเที่ยวผู้หญิงบริการเป็นเรื่องปกติสำหรับท่าน	1.21	.41	น้อย
ท่านมักจะทำกิจกรรมที่ท่านชอบได้ทุกวัน	1.64	.48	ปานกลาง
รวม	1.31	.16	น้อย

จากตาราง 10 แสดงว่าพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักศึกษาที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การชอบเที่ยวเมื่อว่างจากการเรียน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน การแก้ไขปัญหาคเมื่อเกิดปัญหา และการหมกมุ่นอยู่กับการทำงาน นอกนั้นมีความเสี่ยงอยู่อยู่ในระดับน้อย

ตาราง 11 จำนวน และค่าร้อยละของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพติด

พฤติกรรมเสี่ยง	ไม่เสี่ยง		เสี่ยง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เมื่อมีเวลาว่างจากการเรียนท่านชอบทำอะไรไปตามสถานที่ต่าง ๆ	214	56.3	166	43.7
ท่านมักจะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ กับกลุ่มเพื่อนเสมอ	225	59.2	155	40.8
ท่านสูบบุหรี่บ้างเป็นครั้งคราว แต่ไม่ถึงกับติด	251	66.1	129	33.9
ท่านจะสูบบุหรี่ก็เฉพาะเวลาดื่มเหล้าเท่านั้น	261	68.7	119	31.3
หลังเลิกเรียนหรือว่างจากการเรียนท่านชอบจับกลุ่มไปเที่ยวกับเพื่อนเป็นประจำ	258	67.9	122	32.1
ท่านมักจะมาเรียนสาย หรือเข้าห้องเรียนสายเสมอ	335	88.2	45	11.8
ท่านมักจะหนีเรียนในบางวิชาที่ท่านไม่ชอบ	289	76.1	91	23.9
ท่านเป็นคนที่ชอบสะสมงานที่อาจารย์มอบหมายไว้	264	69.5	116	30.5
เมื่อใกล้กำหนดส่งจึงทำพร้อมกันครั้งเดียว				
ท่านมักจะทำงานที่อาจารย์สั่งหรืองานที่ได้รับมอบหมายแบบหามรุ่งหามค่ำ	284	74.7	96	25.3
ท่านชอบเที่ยวพักผ่อนตามแหล่งหรือสถานเริงรมย์ เช่น ร้านตุ๊กแก ผับ บาร์	263	69.2	117	30.8
เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับตัวท่าน ท่านมักจะแก้ไขปัญหาคับตัวท่านเองก่อนที่จะปรึกษากับบุคคลอื่น	130	34.2	250	65.8
N= 380				

ตาราง 11 (ต่อ)

พฤติกรรมเสี่ยง	ไม่เสี่ยง		เสี่ยง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ท่านเป็นคนที่ไม่ค่อยมั่นใจในตัวเอง ต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นเสมอไม่ว่าเรื่องใด ๆ	296	77.9	84	22.1
เมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้นท่านมักจะโทษบุคคลอื่นก่อนที่จะโทษตัวเอง	322	84.7	58	15.3
ท่านมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากจนใครทำอะไรก็ไม่เป็นที่ถูกใจท่านไปหมด	302	79.5	78	20.5
การเที่ยวผู้หญิงบริการถือว่าเป็นเรื่องปกติสำหรับท่าน	300	78.9	80	21.1
ท่านมักจะทำกิจกรรมที่ท่านชอบและพอใจได้ทั้งวัน	135	35.5	245	64.5

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าหลายด้านคือ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นมักแก้ปัญหาด้วยตนเอง มกมุ่นอยู่กับกิจกรรมที่ชอบ เมื่อมีเวลาว่างจากการเรียนชอบเที่ยวเตร่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน ๆ และสูบบุหรี่ โดยมีค่าร้อยละ 65.8, 64.5, 43.7, 40.8, และ 33.9 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 แนวทางในการป้องกันการเฝ้าระวังของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบปลายเปิดจาก ผู้บริหาร ครู อาจารย์ นักศึกษาทั้งที่เสพและไม่เสพยาบ้าเมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์แล้วสามารถที่จะนำเสนอข้อมูลแนวทางในการป้องกันการเฝ้าระวังของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ เป็นความเรียง ได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านนโยบาย วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่จะต้องกำหนดออกมาเป็นนโยบายของวิทยาลัย และมีแผนในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายอย่างชัดเจน

2. ด้านกฎระเบียบ วิทยาลัยจะต้องมีกฎระเบียบเกี่ยวกับการเสพและเกี่ยวข้องกับยาบ้าของนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม และหนักพอที่จะทำให้นักศึกษาเกิดความเกรงกลัว

3. ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบไปด้วยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมทางสังคม

3.1 สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ วิทยาลัยจะต้องจัดสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยให้น่าอยู่ โดยการปรับปรุงทั้งภายในและภายนอกอาคาร ให้เหมาะที่จะพักผ่อนเมื่อไม่มีชั่วโมงเรียน และมีบรรยากาศเหมาะสมต่อการเรียนรู้

3.2 สิ่งแวดล้อมทางสังคม โดยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรกับบุคลากรในวิทยาลัย อันได้แก่ ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ คณาจารย์ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในวิทยาลัยกับผู้ปกครองนักศึกษา ให้เกิดความรักความผูกพัน พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้

4. ด้านความเข้มแข็ง โดยการสร้างความเข้มแข็งให้กับ ครู อาจารย์ และนักศึกษามีความเข้มแข็งพอที่จะป้องกันตนเอง และป้องกันผู้อื่นให้รอดพ้นจากยาบ้าและยาเสพติดอื่น ๆ ได้ ซึ่งประกอบด้วย

4.1 ด้านความรู้ วิทยาลัยจะต้องมีการให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และวิธีการป้องกันยาเสพติดโดยเฉพาะยาบ้าแก่ ครู อาจารย์ และนักศึกษา ทุกคน ทั้งให้ความรู้ด้วยการจัดการฝึกอบรม ด้วยการสอนในชั้นเรียน และด้วยสื่อต่าง ๆ เป็นประจำสม่ำเสมอ

4.2 ด้านจิตใจ ความเข้มแข็งทางด้านจิตใจเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่จะช่วยป้องกันการเฝ้าระวังยาบ้าให้กับนักศึกษาได้ เพราะนักศึกษาที่ยังเสพยาบ้าอยู่ก็เพราะว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะจิตใจตัวเองได้ และจิตใจไม่เข้มแข็งพอที่จะปฏิเสธความอยากรู้ อยากลองได้ ทั้งนี้จะต้องเพิ่มทักษะชีวิตเกี่ยวกับการปฏิเสธให้กับนักศึกษาด้วย

5. ด้านการป้องกัน วิทยาลัยควรมีแนวทางในการป้องกันการเสพยาบ้าของนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ดังต่อไปนี้

- 5.1 มีการศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาความรู้ เพื่อที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหายอย่างแท้จริง
- 5.2 จัดตั้งคณะกรรมการ เพื่อแก้ไขปัญหโดยมีอำนาจเต็มและเป็นอิสระจากผู้บริหาร
- 5.3 ให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วม โดยมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายทุกขั้นตอน นับตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การออกกฎระเบียบ การสอดส่องดูแล การตรวจสอบ ประเมินผล